

Veerle Rooms stelt tentoon in Antwerpen

Wegwijzers naar het transcendente

Kunstenares Veerle Rooms zoekt op een tentoonstelling in de kerk Sint-Anna-ten-Drieën op Linkeroever in Antwerpen in tekens en schrifturen uit de wereldgodsdiensten naar wegwijzers naar het transcendente. Maar die kunnen meervoudig worden geïnterpreteerd.

KOENRAAD DE WOLF | De Antwerpse kunstenaar Veerle Rooms (1947) ging tijdens haar wereldreizen op zoek naar tekens die de opeenvolgende culturen vanaf de prehistorie achterlieten. De tekeningen, tekens en inscripties in grotten en op stenen vinden meestal hun voedingsbodemp in mythische verhalen. In haar bij uitstek grafisch werk geeft Rooms dat 'collectieve geheugen van de mensheid' een nieuw gelaat.

Eigenzinnig gelaat

De stap is dan ook klein van de mythe naar de mystiek en de godsdienst – het uitgangspunt van de tentoonstelling in de modernistische kerk Sint-Anna-ten-Drieën op Linkeroever. Daar passeren naast de prehistorische godsdiensten ook alle wereldgodsdiensten de revue: de islam, de joodse godsdienst en het Tibetaanse boeddhisme met zijn gebedsmolens. Ook de roots van de kunstenaar, het katholieke geloof, geeft zij een eigenzinnig gelaat. Een mooi voorbeeld is haar persoonlijke verwerking van het beeld Sint-Anna-ten-Drieën – de heilige Anna,

'Nadien blijft een knagend gevoel achter. Dit is de betere kunst.'

haar dochter Maria en kleinkind Jezus – uit 1667 dat in de kerk staat. Die prent is, gedrukt op groot formaat, opgehangen in de open klokkentoren. Overigens bevat de tentoonstelling projecties op groot formaat van de meestal op klein formaat getekende sleutelwerken van Rooms. Dat die afbeeldingen in hun monumentale proporties nog aan kracht winnen, onderstreept het artistieke talent van de kunstenaar.

Intrigerende kunst

Rooms daagt de toeschouwer uit op zoek te gaan naar de diepere betekenis van die beelden. Wie aandachtig kijkt, ziet gelijkenissen over de eeuwen en continenten heen. Toch zijn die wegwijzers altijd meervoudig interpreteerbaar. Deze

Alpinisten hangen de banner met het beeld Sint-Anna-ten-Drieën in de klokkentoren.

moeilijkere kunst intrigeert en roept vragen op waar je als toeschouwer maar moeilijk antwoorden op vindt. Bij het buitengaan blijft een knagend gevoel achter, en dat kenmerkt nu net de betere kunst. Het is overigens opmerkelijk dat de werken van Rooms pas nu voor het eerst in een kerk worden tentoongesteld.

Nieuwe toekomstvisie

Deze tentoonstelling is een initiatief van de vzw Anna3, een recentelijk opgerichte vereniging die in nauwe samenwerking met de parochie tentoonstellingen en concerten organiseert in de kerk. "De vzw maakt deel uit van de nieuwe missie en toekomstvisie die in de parochie werd uitgestippeld", verduidelijkt voorzitter Erik Balbaert. "We opteerden ervoor de eredienst en de culturele programmatie volledig van elkaar te scheiden. Door exclusief te focussen op cultuur wil Anna3 een ander publiek bereiken en een grotere dynamiek losweken rond de kerk."

De initiatieven die de vzw het voorbije jaar op poten zette, kenden alvast veel succes. De tentoonstellingen van Willem Vermandere en de Duitse kunstenaar Angela Glajcar – zij maakte in

de kerk een driedelige monumentale papieren sculptuur van zestien meter lang – kregen respectievelijk 4.500 en 6.000 bezoekers over de vloer. Ook nu vinden in de marge van de tentoonstelling nevenactiviteiten plaats. Zo geven zes jonge organisten deze zomer op zondagnamiddag orgelrecitals.

Aanplannen hebben de initiatiefnemers geen gebrek. De kerkfabriek schreef een internationale architectuurwedstrijd uit om het gebouw, dat na veertig jaar aan restauratie toe is, aan te passen aan zijn nieuwe bestemming. De weekkapel zou als permanente tentoonstellingsruimte worden ingericht. Maar om budgettaire redenen blijven de plannen voorlopig in de koelkast. Het herinrichten van kerken blijft, zeker in tijden van crisis, een moeilijke oefening.

Modelvoorbeeld

Hoe dan ook geldt die aanpak als een modelvoorbeeld voor de hele kerkgemeenschap. Anna3 wordt immers gedragen door veel vrijwilligers en het heeft ook de expertise in huis om een origineel en kwalitatief hoogstaand cultuuraanbod te verzorgen.

Veerle Rooms, **Mystiek en mythe in tekens en schrifturen**, tot en met 3 oktober in de kerk Sint-Anna-ten-Drieën, Hanegraefstraat 1 in Antwerpen-Linkeroever. www.anna3.be.

Film Het kleine kind en de zee

RAF BUTSTRAEN | De debuutfilm *Alamar* van Pedro González-Rubio is er een met vele facetten. Je kunt hem, zonder hem

onrecht aan te doen, moeilijk tot een genre reduceren. Meermaals heb je de indruk te kijken naar een documentaire over het leven van enkele vissers in de buurt van het Mexicaanse Banco Chinchorrif. Maar die is perfect geïntegreerd in een langspeelfilm over de kleine Natan. Dankzij een proloog weten we dat Natan de zoon is van een Mexicaanse vader en een Italiaanse moeder. Natan leeft samen met zijn moeder maar brengt de zomer door bij zijn vader die deel uitmaakt van een kleine vissersgemeenschap. Een grotere tegenstelling tussen het Italiaanse stadsleven en het bestaan van Natans vader is nauwelijks denkbaar. Voor Natan gaat een nieuwe wereld open, een waarin het vooral om overleven gaat. Samen met zijn vader trekt Natan mee op zee. Daar leert hij onder meer naar kreeften te duiken en vis te vangen. Een flink deel van *Alamar* is gewijd aan de vriendschap tussen Natan en een kleine witte reiger, Blanquita. Hoe hecht de kameraadschap ook is, op een bepaald moment neemt de natuur de overhand en vervolgt Blanquita zijn weg. Uiteraard is dat symbolisch voor de relatie tussen Natan en zijn vader. González-Rubio schetst met veel inlevingsvermogen de vaderzoonrelatie en gaat daarbij helemaal niet belerend te werk. Het lijkt wel een documentaire. De beelden spreken voor zich. Pas in een epiloog kom je wat te weten over het Banco Chinchorrif. Het komt de rijkdom van dit stukje film poëzie alleen maar ten goede en zo groeit *Alamar* uit tot een perfecte illustratie van 'less is more'.

Alamar (Mex., 73')

Van: Pedro González-Rubio.

Met: Jorge Machado, Natan Machado Palombini, Nestor Martin.

Actualia

In de nationale basiliek van Koekelberg is het **Museum Moderne Religieuze Kunst** gevestigd. Wie belang-

stelling heeft voor kunst en spiritualiteit, moet het museum beslist bezoeken, maar het museum zoekt ook tweetalige vrijwilligers om een of meerdere namiddagen per maand de permanentie te verzekeren en de bezoekers te onthalen, of mee te helpen aan de zorg voor de collectie. Vorming en begeleiding daartoe biedt het museum zelf aan. U kunt contact opnemen met Anita Vermeire, tel.: 02/421.16.60. (EVL)

Muziek

Sjamaan te gast op Sfinks

FIRMIN DE MAÎTRE | Sfinks Festival in Boechout

kun je midden in de drukke festivalzomer een verademing voor lichaam en geest noemen. Het wereldmuziekfestival zet toppers en talentvolle, maar minder bekende artiesten op zijn affiche, maar is ook het enige festival dat het spirituele een plaats geeft. Dit jaar is dat Gut, een sjamanenritueel uit Korea. Sjamanen – mannen of vrouwen – brengen zingend en dansend offergaven naar een altaar. Ze vragen zo aan de goden controle over goede en kwade menselijke krachten en oplossingen in aardse conflicten. Dat ritueel vindt plaats in een zeer kleurrijk decor met muziekinstrumenten en offergaven op een vaste plaats. De goden aanroepen gaat meestal met heel wat krachttoeren gepaard, zoals lopen en dansen op scherpe messen. Grootmeester Dong-ho Choi brengt elke festivaldag een volledig en zeer authentiek ritueel in een voor hem voorziene Sfinkstempel. Hij is een van de belangrijkste sjamanen in Korea en is opgenomen op de lijst van cultureel erfgoed. Tijdens het ritueel kun je vrij in- en uitlopen of zelfs deelnemen. Al is dat bij het op messen lopen niet zonder risico.

Sfinks Festival vindt van 30 juli t.e.m. 1 augustus plaats in Boechout. www.sfinks.be.

Tv

Clarís Leonarda van Leeuwen getuigt in **Oneindig Verlangen** over de dieptes in haar liefdesrelatie met God. (28/7 en 4/8, 18.25 uur, Ned 2) ● In **Jong** getuigen twee jonge vrouwen, Merianne en

Leonie, over het leven met hun handicap: doofblind zijn. (29/7, 19 uur, Ned 3) ● **Nederland Zingt** vanuit de Martinikerk in Franeker brengt onder meer Taizélieders in het Fries. (31/7, 18.30 uur, Ned 2) ● **Braambos** toont het Vaticaan als bestuurscentrum en interviewt 'nummer twee' Tarcisio Bertone. *God in de Lage Landen* belicht hoe kloosters ontstonden. (1/8, 9 uur, Eén – 0.35 uur, Canvas) ● 'Low impact man' Steven Vromman vertelt in **De Wandeling** hoe hij door sober te gaan leven zijn levenskwaliteit verhoogde. (1/8, 9.10 uur, Ned 2) (SV)